

Huissense Gilden Kroniek

Vitgave van het

Sint Gangulphusgilde

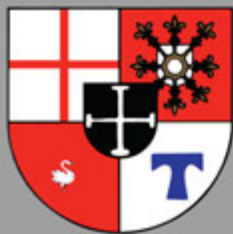
en het

Sint Laurentiusgilde

Binnen de stad Huissen

en het

Sint Jorisvendel



HUISSENSE GILDEN KRONIEK

De Huissense Gildenkroniek is een uitgave van het Sint Gangulphus- en het Sint Laurentiusgilde binnen de stad Huissen.

Abonnement Gildenkroniek:

Voor leden en buitengewone leden van de Gilden is de kroniek gratis.

Voor niet- leden: inlichtingen bij de redactie.

AFBEELDINGEN OP DE OMSLAG:

De wapens op de omslag zijn van beide Gilden.

Boven is het wapen van het Sint Gangulphusgilde afgebeeld en in het midden het wapen van het Sint Laurentiusgilde.

Onder staat het wapen van het kruisboogvendel St. Joris.

COLOFON:

Eindredactie : J. Wannet

Redactieadres: Huissense Gildenkroniek,
Wieken 15,
6852 BR Huissen.

Email : kroniek@gildenhuissen.nl

Informatie over de Gilden:

info@gildenhuissen.nl

secretariaat Gilden: Mariaplein 14
6851 BP Huissen

Email: secretaris@gildenhuissen.nl

Internet : <http://www.gildenhuissen.nl>



INHOUDSOPGAVE GILDENKRONIEK

JAARGANG 24, NUMMER 03, DECEMBER 2011

Inhoudsopgave Gildenkroniek	1
Gildennieuws.....	2
GILDENAGENDA:	2
Jan en Martha Vermeulen	4
Bezoek schoolkamp Het Tweespan.....	5
Der Schutten Renthen	6
Het verhaal achter zilver (21).....	13
Willibrordprocessie in Utrecht.....	17
Sint Willibrord.....	19
Wereldrecord vendelen	23
Kringkoningschieten in Lippstadt-Rixbeck (Dld).....	24
Plechtige Investituur Nobele Orde Papegay Antwerpen	30
Jan Wannet gepromoveerd in Antwerpen.....	34
Huessense kalender 2012.....	40
Vleiskeure	41

De volgende uitgave verschijnt medio Mei 2012

Aanleveren van teksten en foto's bij het redactieadres en wanneer mogelijk digitaal : Redactie Gildenkroniek.

Kroniek@gildenhuissen.nl



GILDENNIEUWS

De foto's uit deze uitgave zijn gemaakt of aangeleverd door de Huissense Gilden tenzij anders vermeld.

De laatste uitgave van 2011. Een afsluiting van het jubileumjaar van de Laurentianen.

Maar in 2012 staat het volgende jubileum weer voor de deur. De Gildenkroniek deze keer.

25 jaar verschijnt de Gildenkroniek al. In 2012 zal er uitgebreid aandacht aan worden gegeven. De laatste kroniek van dit jaar is weer een gevarieerde uitgave geworden.

Verschillende hoogtepunten zijn de afgelopen maanden gepasseerd. Dat de Gilden niet hebben stil gezeten, kunt U in deze kroniek lezen.

Een zalig kerstfeest, en een goed en gezond 2012 gewenst.

De foto's in deze kroniek zijn aangeleverd door Hans Hoen, Harry ten Have, Tjebbe Kersten, Berdie Evers en het Gildenarchief.

GILDENAGENDA:

De Gildenagenda 2012.

Naast onze vaste Gildendagen zijn er ook weer diversen andere activiteiten.

Sommige van deze activiteiten worden bezocht door een delegatie, en andere weer met de gehele Gilden.





7 januari Nieuwjaarsreceptie
26 januari Groot Bestuur
29 januari Ledenvergadering
1 april Indoorvendelen in Herwen georganiseerd door schutterij
Vrede en Vriendschap
8 april Paasvuur
15 april Beloken Pasen
29 april Stemmen schieten plus ledenvergadering
30 april Koninginnedag
4 mei Dodenherdenking, kranslegging oorlogsmonument
6 mei Gangulphusdag
13 mei Stoet van Canteclaeur Deinze (België)
27 mei Aanbestedingvergadering
3 juni Kringdag Rijk van Nijmegen de Betuwe te Kekerdome
georganiseerd door schutterij EMM
10 juni Umdracht
23 juni Beleg en ontzet
24 juni Koningschieten
30 juni Landjuweel Doornenburg
1 juli Landjuweel Doornenburg
8 juli Afrekeningsdag
1 augustus Huissense dag verkoop kalender 2013
12 augustus Laurentiusdag
26 augustus Kerkwijding
9 september Federatief concours Duiven, schutterij Onderling
genoegen
28 oktober Najaarsledenvergadering
17 november investituur Nobeles Orde Antwerpen
december Huissen bij Kaarslicht



JAN EN MARTHA VERMEULEN

5 oktober 2011 waren Jan en Martha Vermeulen 50 jaar getrouwd.

Jan, de oudste lid van de Gilden, onderscheiden met de federatieve medaille.

Hartelijk gefeliciteerd met dit geweldige huwelijksjubileum.





BEZOEK SCHOOLKAMP HET TWEESPAN

Op 15 september zijn de tamboers en vendeliers op bezoek geweest bij het schoolkamp van 'de Tweespan'. Een leuke avond was het voor ons en een leerzame voor de kinderen. Er is zelfs een nieuwe jeugdvendelier bijgekomen.





DER SCHUTTEN RENTHEN

Renten en onroerend goed en van het St. Gangulphusgilde (1536-1882)

Door: Drs. J.H.F. Zweers

Het onderzoek naar de bewoningsgeschiedenis van de stad Huissen vanaf de stadswording tot aan het bombardement van 2 oktober 1944 is een omvangrijk onderzoek dat nog de nodige tijd zal vergen. Momenteel worden de archieven van de (Huissense) notarissen doorgenomen over de periode 1818 tot 1920. Dit is een van de laatste grote collecties die moet worden bestudeerd. In het kader van het onderzoek over de processies in Huissen werd het oudste gildeboek van het St. Gangulphusgilde geraadpleegd waarbij ook enkele bruikbare gegevens voor de Stede atlas te voorschijn kwamen.

In het oudste gildeboek van het St. Gangulphusgilde wordt onder de kop *Dit nabeschreven zijn der Schutten Renthen* een opsomming gegeven van de onroerende goederen waar het St. Gangulphusgilde rente uit kreeg¹. Het gaat in totaal om twee panden en één perceel waarvan er twee in de stad waren gelegen en één daarbuiten. Buiten de stad lag het *Vosbergh kempken* dat wil zeggen een stuk grond dat eigendom van Hendrick Vosbergh

Noten

¹ Gemeentearchief Huissen – Oud Archief. Schutten Boek van het St. Gangulphusgilde fol. 92.



was. Vosbergh moet in of kort na 1536 eigenaar zijn geweest. Aan het einde van de 17^e of aan het begin van de 18^e eeuw was het in het bezit van de erfgenamen van Jan van Alpen. De namen Vosberg[h] en Van Alpen komen beiden niet voor in de onderzoeksgegevens uit de 16^e tot en met de 18^e eeuw die zijn verzameld in het kader van het onderzoek naar de eigenaren van onroerende goederen in de stad.

De andere twee bebouwde eigendommen waren wel in de stad te vinden. In de eerste plaats was dat een huis dat later werd omgebouwd tot een schuur. Een plaatsaanduiding ontbreekt. Dit huis hoorde, in het begin van de 16^e eeuw toe aan Steven Cuijpers en werd door Gerrit die Greeff omgebouwd tot een schuur. De opbrengst bedroeg één hoorns gulden die jaarlijks op 22 februari [Peter ad Cathedram] moest worden betaald aan de broederschap. Toen Jacob Bouman op 20 juni 1646 een huis, schuur en plaats aan de Langestraat aan stadssecretaris Herman van Lendt verkocht, werd bepaald dat de koper 10 stuivers *aan de schutterij* moest betalen². Van Lendt wordt in de lijst van eigenaren, zoals die in het gildeboek staat opgetekend niet genoemd. Het is dus niet zeker of dit het pand is, dat door de gilden wordt genoemd. Bovendien wordt elders in het door het gilde opgemaakte overzicht gesteld dat één hoornse gulden uit twaalf stuivers bestond. Gaert Bouman was volgens het gildeboek de op één na laatste bezitter want daarna werd het onroerend goed *verkoift nu aende reformirte Kerck. Den Hoorns gulden wt reformirde Kerck is afgelost Anno 1670 opt fest Joanis et Pauli en berekent met voorweeten der Coninck mit zijn Raeden schutten*. Het was onder

² Gelders Archief - Archief NH Gemeente Huissen inv. nr. 62.



het koningschap van Peter van Essen dat op 26 juni 1670 de protestante gemeente waarschijnlijk vertegenwoordigd door predikant Engelbertus Curtenius de jaarlijkse verplichting afloste. Waar het huis; later schuur was gelegen is niet bekend. Het waren de erven van Jacob Bouman die in 1659 een schuur aan de gereformeerde gemeente verkochten. Deze schuur werd in 1659-1660 omgebouwd tot de eerste protestante kerk van Huissen. Deze kerk stond op dezelfde plaats waar de huidige kerk nog staat alleen verder naar voren. Mogelijk dat de akte waarin de erven Bouman hun bezittingen verkochten aan de gereformeerde gemeente nader uitsluitsel kan geven³.

Het tweede pand, waaruit de gildebroeders geld kregen was het *Huijs ijn die Vierackerse straet* dat toebehoorde aan *Zaliger Steven Cuijpers*. Deze Steven Cuijpers is waarschijnlijk dezelfde man die hierboven ook al ter sprake kwam. Uit dit huis ontving de broederschap jaarlijks twee hoorn gulden waarbij werd aangetekend dat elke gulden bestond uit twaalf stuiver Brabants. De uitbetaling vond plaats op Peter ad Cathedram (22 februari). In 1706 kwam een eind aan de jaarlijkse uitbetaling want *sijn op den dagh van Joannis et Pauli met voorweten van den Coninck met sijn Raden en die Schutten affgelost 1706 met den summen van 15. gulden en sijn die penningen aengewendt tot voortsettingh van der Schutten Process tegen den Pastor Rutger van der Burgh*. Evert Evers was in elk geval in 1690 al eigenaar van het betreffende pand en was dat nog toen hij op 26 juni 1706 15

³ H.L. Driessen, De geschiedenis van de Nederlands Hervormde gemeente van Huissen. In: *B.M. Gelre* XLIX (1949), blz. 259-266. De akte bevindt zich in het archief van de N.H. Gemeente. Dit archief berust in het Gelders Archief in Arnhem.



gulden aan de gildebroeders uitbetaalde met medeweten van koning Jacob Beumer of zijn opvolger Theodorus van Furden⁴. In 1706 werd er weer voor het eerst sinds drie jaar koning geschoten op 26 juni en de uitkoop kan dus zowel onder de vertrekkende als onder de nieuwe koning plaatsgevonden hebben. Extra aandacht verdient de toevoeging dat het geld gebruikt werd om het proces tegen pastoor Rutgerus Verburgh voort te kunnen zetten. Om welke reden de gildebroeders in een proces met de pastoor waren verwickeld is niet bekend maar het wordt allemaal wat vreemd wanneer men bedenkt dat deze pastoor al in augustus 1703 was overleden! Het proces werd dus onder zijn opvolger Henricus Hollen voortgezet maar kennelijk liet de protestante stadssecretaris Bruno van Noll, die de akte in 1706 opmaakte, dat voor het gemak maar achterwege.

Van Verburgh weten we dat hij werd geboren in Amersfoort en dat hij in Leuven had gestudeerd. Hij werd in 1690 pastoor van Huissen en richtte samen met Henricus Hollen omstreeks 1700 opnieuw een Latijnse School in Huissen op. Verburgh was een aanhanger van apostolisch vicaris Petrus Codde en toen Codde door Rome in 1702 werd geschorst bleef Verburgh hem trouw. Vanwege zijn ontrouw aan Rome was hij waarschijnlijk niet meer zo geliefd onder zijn parochianen. Toen Verburgh in augustus 1703 stierf werd hij opgevolgd door de hierboven al genoemde Henricus Hollen. Ook hij was een aanhanger van Codde en zou

⁴ Hauptstaatsarchiv für Nordrhein Westfalen te Düsseldorf – Archief Kleve Kammer inv. nr. 3495 fol. 55.

Voor de namen van de koningen zie: J.H.F. Zweers en J.A.M. Wannet, Lijst van koningen van het St. Gangulphusgilde. In: F.J.M. Vermaas (e.a.) *Huissens gildenilver vanaf 1554*. Huissen, 2002, blz. 34.



daardoor meermaals in conflict komen met zijn kerkelijke superieuren maar ook met zijn parochianen. De katholieke Huissenaren bleven tussen 1708 en 1711 massaal weg uit de parochiekerk en keerden pastoor Hollen letterlijk de rug toe, doordat zij gingen kerken in de kapel van het St. Elisabethsconvent tegenover de stadskerk. In 1711 gaf Hollen zijn verzet tegen Rome op en keerde de rust weer in de parochie⁵.

In de 19^e eeuw, dus na de heroprichting van de broederschap in 1777, kreeg het St. Gangulphusgilde voor het eerst eigen onroerend goed in bezit. Op 14 maart 1839 sloten Evert Evers en zijn echtgenote Maria van Heumen een overeenkomst met het St. Gangulphusgilde dat vertegenwoordigd werd door koning Louis van Lottum, de generaal-adjutant, bierbrouwer Rutgerus Hermanus Wilhelmus Huberts en de kapitein, veerman Jan Peters. Ten overstaan van notaris J.J.E. Pilgrim kwam men overeen dat het gilde voor de prijs van *f* 150,- het pand D89 aan de Tempeliersstraat zou verwerven, voor welke somma het gilde zich verplichtte om aan genoemde Maria van Heumen huisvrouw van Evert Evers gedurende haar leven wekelijks één gulden uit te betalen. Daarnaast zou achter in het gezegde huisje voor haar een geschikte kamer in gereedheid gebracht worden *alwaar zij gedurende haars leven vrij en ongehinderd kan wonen*. Nadat beide echtelieden zouden zijn overleden zou het pand eigendom van het gilde worden⁶. Evert werd niet in Huissen gedoopt. Maria zag wel het levenslicht in de Pruisische enclave en wel in 1765.

⁵ J.H.F. Zweers, *Huissen in het conflict Rome-Utrecht 1701-1712*. Huissen, 1987.

⁶ Gelders Archief - Notarieel Archief J.J.E. Pilgrim inv. nr. 958 (1839) aktenr. 27.



Ze werd op 22 juni van dat jaar gedoopt. Evert en Maria traden op 9 september 1800 in Huissen in het huwelijk. Het huwelijk werd gezegend met twee kinderen; Gijsbertus en Willemina. Gijsbertus werd op 17 november 1800 geboren maar stierf nog dezelfde dag. Willemina zag op 4 maart 1805 het levenslicht en overleed zes dagen later op 10 maart 1805. Maria van Heumen stierf op 28 februari 1844 in Huissen en woonde dus haast vijf jaar in haar kamer in het aan het gilde verkochte pand en kreeg daarnaast dus ook nog elke week haar gulden van de broederschap. Wanneer Evert is overleden, is niet bekend⁷. Het is overigens wel opmerkelijk dat in de overeenkomst van 1839 wel sprake is van de opvang van Maria maar dat over Evert met geen woord wordt gerept. Waarvoor het St. Gangulphusgilde het pand sindsdien heeft gebruikt is vooralsnog niet duidelijk. Op 29 november 1856 leende de broederschap f 350,- van het Rooms Catholijke Armenfonds van Huissen met dit pand als onderpand. De rente bedroeg 5%⁸.

Waarschijnlijk werd door de leden van het St. Gangulphusgilde in het najaar van 1880 besloten om het pand te gaan verkopen. Op 12 januari 1881 kwam het bestuur van het St. Gangulphusgilde samen met de Huissense notaris A.M. van der Pluijm bijeen in het huis van de kastelein Hendrik Hubers in de Langestraat.

Het bestuur bestond toen uit oppergeneraal pastoor J. Th. Luyckx, die niet zelf kwam maar werd vertegenwoordigd door de kastelein

⁷ Met dank aan de sectie Genealogie en dan met name aan de heer P.G.M. Driessen voor het beschikbaar stellen van de genealogische gegevens van het echtpaar Evers - Van Heumen.

⁸ Gelders Archief - Notarieel Archief J.J.E. Pilgrim inv. nr. 3510 (1856) aktenr.87.



en fruitkoopman J.W. Knuiman, generaal en winkelier / kastelein Gijsbertus Albers, de schilder en glazenmaker J.W. Rutjes die binnen het gilde generaal-adjutant was, kaptein J. van Wissen die in het dagelijks leven de kost verdiende als winkelier en kastelein en de tabaksplanter Leendert Huberts, die eerste raadsheer was.

Die dag werd het pand ingezet op f 780,- door de schoenmaker Hendrikus Sluiter⁹. Het was een van de laatste openbare activiteiten van notaris Van der Pluijm. Die maand legde hij zijn functie neer en werd in de zomer van dat jaar opgevolgd door H.J. Blaisse. Blijkens het kadastraal archief kocht Hendrikus Sluiter het waarbij aan te nemen valt, dat dit middels een onderhandse acte ging vanwege het feit, dat Van der Pluijm zijn werkzaamheden beëindigde. Sluiter verbouwde het pand in 1883 want in het kadaster veranderde de omschrijving van een *huis en erf* in een *huis, erf en bergplaats*¹⁰¹¹.

⁹ Gelders Archief - Notarieel Archief A.M. van der Pluijm inv. nr. 3523 (1881), aktenr. 1827.

¹¹ Gemeentearchief Huissen Kadastrale Artikelen 77, 586, 1105. De jaartallen die in het kadaster worden genoemd zijn die van het “dienstjaar” dat wil zeggen dat ze een jaar nadat de feitelijke gebeurtenis plaats vond werden opgetekend.



HET VERHAAL ACHTER ZILVER (21)

Door: Hugo Vermaas

Het koningschap is toch de grootste eer die je als Gildebroeder kan krijgen. En het Koningschap krijg je ook niet zomaar. Leden die in aanmerking komen voor een kandidaatstelling moeten volwaardig lid zijn, het voorgaande jaar minimaal 4 verplichte optrekdagen aanwezig zijn geweest, woonachtend zijn in Huissen en dan de gehele of het resterende gedeelte van de klos van de stang afschieten tot er niets meer aan blijft. Dus goed kunnen schieten de zenuwen in bedwang houden en een beetje geluk hebben.

Na afloop van het koningschap, wat zelfs enkele jaren kan duren, wil je een mooi en herkenbaar schild het Gilden aanbieden en aan het koningsketen zien hangen.

Zo is het voor mij (als goudsmid) een bijzonder grote eer dat ik enkele zilveren schilden voor ons Gilden al heb mogen maken en op dit moment ben ik zelf met enkele schilden bezig.



De Koning (of opdrachtgever) heeft vaak zelf een idee of in sommige gevallen komt men met een compleet ontwerp. Deze kunnen variëren van de beroepen van de Gildebroeder of de functie welke hij bij het gilden bekleed tot een persoonlijke ontwerp.

Vooraf wordt bepaald hoeveel het schild mag kosten. De grote de dikte en het gehalte van het zilveren schild zijn hierop van invloed.

Na de eerste gesprekken met de Koning en Koningin worden er enkele schetsen gemaakt en overlegd, eventuele wijzigingen kunnen dan eenvoudig worden aangebracht. Als de ontwerpfase klaar is begint het echte smeedwerk pas.

Bij speciale bedrijven wordt een zilveren, meestal rechthoekige plaat, besteld in het overeengekomen gehalte en in de gewenste dikte. In de meeste gevallen wordt de zilveren plaat met een zogenaamde drijf- of ciseleerhamer iets bol geslagen, dat maakt de plaat steviger.

De uitgekozen vorm wordt uit de plaat gezaagd en in de juiste vorm gevijld. De voorzijde wordt glad gescheurd en gepolijst. Dit is een tijdrovende bezigheid. De achterzijde van de plaat wordt licht geschuurd. De hamerslag is vaak nog goed te zien. Voor de bevestiging aan het Koningsketen worden er aan de achterzijde vier hangogen gesoldeerd.



Als de koningsplaat bijna klaar is wordt deze aan de keurkamer aangeboden om de keurtekens in de plaat te slaan. Keurtekens zijn een bewijs dat een voorwerp van edelmetaal is en voldoet aan alle eisen die daaraan gesteld worden. Zonder deze tekens mag een voorwerp niet als zilver worden aangeduid. Zo wordt er een jaarletter, gehalteteken en meesterteken in geslagen. Dit gebeurt bij Keurkamer 'Waarborg Holland' welke nu alleen nog gevestigd is in Gouda. In het verleden waren er meerdere keurkamers in Nederland zoals in Amsterdam, Schoonhoven en nog enkele plaatsen. De jaarletter is een aanduiding van het jaar waarin het voorwerp is gekeurd. Dit is in de meeste gevallen het zelfde jaar als waarin het voorwerp gemaakt is. Het gehalte teken geeft de hoeveelheid zilver in duizendste weer b.v. 925/000 voor eerste gehalte zilver en 835/000 voor tweede gehalte. De meeste Koningschilden zijn gemaakt in eerste gehalte zilver. Het meesterteken is een teken van de zilversmid welke het voorwerp heeft vervaardigd.

Als het schild van de keurkamer terugkomt worden op het schild de laatste details gegraveerd, nogmaals gepolijst en gepoetst. En dan breekt het grote moment aan om op de koningsplaat aan te beiden. De keizer mag zijn schild dragen zolang zijn opvolger koning is.



'd oude bloemensmidse

Uw bloemist voor al uw bloemsierwerk zoals:

Bloemen- en plantenarrangementen voor jubilea etc.

Bruids-, Droog- en Rouwarrangementen

Dus voor iedere denkbare gelegenheid.

Bel of loop vrijblijvend langs bij:



'd oude bloemensmidse

Langestraat 60, Huissen

Tel. 026 3257171

Fax 026 3258181

Tot ziens bij uw allround bloemist

de Huessensche Poort



Uw opticien,
voor zorg in zien.

www.polman-optiek.nl

Langestraat 64 6851 AS HUISSEN Tel. 026 - 3251974



WILLIBRORDPROCESSIE IN UTRECHT.

Door: Bert Bouwmeister.

Op uitnodiging van onze aartsbisschop Mgr. Eijk zijn we op 11 september met de gehele Gilden, in onze prachtige historische kostuums, naar Utrecht afgereisd om daar deel te nemen aan de Willibrordprocessie.

Allereerst was er een grote gebedsviering in de St. Willibroduskerk en waarin we voorafgaande hieraan zoals we in Huissen gewend zijn, met slaande trom en vliegend vaandel binnentrokken. Na deze gebedsviering was het opstellen bij de kerk en zette de processie zich in beweging die ons door de binnenstad van Utrecht voerde, via het Domplein onder luid kloggelui, naar de St. Catharinakathedraal.

In deze processie liepen naast Mgr. Eijk ook mee de hulpbisschoppen Mgr. Hoogenboom en Mgr. Oorts, diverse leden van het kapittel, acolieten en zelfs nog priesterstudenten, dit alles onder een grote belangstelling van gelovige mensen naast de route als ook van vele Utrechtenaren die deelnamen aan deze devote processie.

In de St. Catharinakathedraal vond een indrukwekkende pontificale Vesperviering plaats. Tijdens deze processie werd door Mgr. Eijk stilgestaan bij de aanslagen in New York, 10 jaar geleden en werd ook een oproep gedaan aan ons gelovigen als taak tot stand te brengen wat Willibrord ons bracht, leven en sterven in Christus.

Na afloop van de Vesperviering werd onze aartsbisschop Mgr. Eijk door de Gilden naar buiten begeleid en waarbij hem, als kerkelijk hoogwaardigheidsbekleder, de eer werd toebedeeld om



over de vaandels naar buiten te treden om daarna de vendelhulde van ons Gilde in ontvangst te nemen, jammer dat het inmiddels was gaan regenen.

Ondanks de regen keerden we huiswaarts met een warm gevoel in ons en dat we al ja gezegd hebben op de vraag van Mgr. Eijk om volgend jaar weer aanwezig te zijn.





SINT WILLIBRORD

Door: Sjoerd Wannet



Zondag 11 september waren de Huissense gilden uitgenodigd door monseigneur Van Eijk om de Willibrordprocessie te begeleide.

Een goede reden om deze heiligen ‘aflevering’ in het teken te zetten van Sint Willibrord.

Willibrord werd in 658 na Christus geboren in Northumbria, een streek in Engeland.

Northumbria was in die tijd een beroemde plek voor de nog jonge Katholieke kerk. Deze regio heeft namelijk veel vooraanstaande Katholieken voortgebracht en de invloed van het klooster van Northumbria reikte ook ver.



De ouders van Willibrord waren net bekeerd tot het Christendom en zoals dat vaak gaat met nieuwe bekeerlingen waren ze ook erg fanatiek. Op zijn zevenjarige verjaardag werd Willibrord al toevertrouwd aan het klooster van York. Zijn vader ging kort daarna leven als een kluizenaar en verbrak al zijn banen met de familie.

Van jongs af aan verzette Willibrord zich tegen de heersende Keltisch-katholieke traditie zoals die was overgewaaid uit Ierland. Willibrord was juist voorstander van de traditie zoals Rome die voorschreef.

Op zijn 20^{ste} verbaasde Willibrord vriend en vijand door niet verder te studeren in Rome maar juist naar Ierland te gaan. Hij trad toe tot het klooster van Rathmelsigi. Na 10 jaar de strenge regels en tucht van het klooster doorstaan te hebben werd Willibrord in 688 gewijd tot priester.

In zijn studietijd in Ierland werd Willibrord gegrepen door de Ierse traditie van peregrinatio, de mystieke wens om het aardse huis te verruilen voor het bekeren van heidense volken. Deze traditie ging in Ierland erg ver. Zo zijn er monniken bekend die zich lieten vastbinden op een vlot en zich mee lieten drijven door de zee totdat ze bij land aankwamen om daar de mensen te bekeren tot het Katholieke geloof.

Willibrord was wat praktischer ingesteld. Willibrord zocht een manier om zoveel mogelijk mensen te bekeren tot het Katholieke geloof met steun van de machthebbers. Daarbij schuwde Willibrord het gebruik van geweld niet.



Willibrord vond een manier in de persoon van Pepijn van Herstal, de overgrootvader van Karel de Grote. Pepijn van Herstal was hofmeier van Austrasië, het noordelijke deel van het Frankische rijk, het huidige Noord-Frankrijk en België.

Pepijn van Herstal was zelf ook Katholiek en door koning Theoderik III opgedragen om het Frankische rijk in noordelijke richting uit te breiden. In 689 won Pepijn van Herstal de slag bij Dorestad waardoor de Friezen teruggedrongen werden tot het noorden. Daarnaast onderwierp Pepijn van Herstal de Alemannen.

Willibrord was toen net een jaar priester gewijd en werd door Pepijn van Herstal aangewezen als missionaris van de Friezen en Alemannen. Voor dat doel schonk Pepijn, Willibrord een oud fort in Utrecht. Dat fort werd de basis van Willibrord. Na 6 jaar werd Willibrord door paus Sergius I tot aartsbisschop van de Friezen gewijd. In Utrecht kwam de bisschoppelijke zetel van het nieuwe bisdom te staan.

De komende 44 jaar gebruikte Willibrord om vanuit Utrecht de Friezen en de Alemannen te bekeren tot het Katholieke geloof. Vaak maakte hij gebruik van de Frankische machthebbers om desnoods met geweld de 'heidenen' te bekeren.

In 739 stierf Willibrord op 81 jarige leeftijd. Op zijn eigen verzoek werd hij begraven in het klooster van Echternach. Zijn crypte is daar vandaag de dag nog te bezoeken.

Willibrord wordt als heilige vaak afgebeeld met een kerk in zijn hand. Dat moet dan de Dom van Utrecht voorstellen, omdat Willibrord diegene was die een groot deel van Nederland



‘bekeerd’ heeft. Vandaar dat in Utrecht de processie ook de Willibrord processie heet, hij was immers de eerste bisschop van Utrecht.





WERELDRECORD VENDELEN

De Gelderlander

In Nieuw-Dijk is op zaterdag 27 augustus het wereldrecord vendelen gevestigd. Even na half zes kon notaris mr. J. Laarberg bekend maken dat met 1017 vendeliers de poging geslaagd is. Het record wordt gemeld bij de World Record Academy, onderdeel van Google. Het ging er de organiserende schutterij St. Antonius uit Nieuw-Dijk om dat zoveel mogelijk vendeliers, minimaal vijf minuten aaneengesloten synchroon het vendelgebed vendelden. En dat is gelukt.

De vendelwals werd geblazen door de plaatselijke fanfare DES en de grootscheepse manifestatie werd gadeslagen door de officials notaris Laarberg en twee juryleden. Het record is in een officiële acte vastgelegd. De deelnemende vendeliers kwamen uit Nederland, uit Duitsland (350) en België (28). Duizenden toeschouwers waren zaterdagmiddag naar het terrein aan de Meisterholt aan de snelweg A18 gekomen. Onder hen tal van hoogwaardigheidsbekleders, zoals aartshertog Karl von Habsburg, beschermheer van de Europese Gemeenschap van Historische Schuttersgilden (EGHS). Eerder op de dag hield de EGHS haar jaarvergadering in zaal Dieckse Heeren. Nadat de

notaris zaterdagmiddag had gesproken en nog een cheque van zeshonderd euro was overhandigd aan de Moeder Theresastichting, barstte in Nieuw-Dijk het feest goed los.





KRINGKONINGSCHIETEN IN LIPPSTADTT-RIXBECK (DLD)

Door: Hans Hoen.

Van 16 t/m 19 sept. j.l. waren wij uitgenodigd door de oude Europa koning 1987-1989, Horst Walter, uit Lippstad-Rixbeck. Sinds 1987 hebben wij contacten onderhouden met de familie Walter.

Hoe is het gekomen.

Toen de Huissense Gilden in 1987 op 12 en 13 september aan het 7^e Europees Schutterstreffen in Lippstadt deelnamen heb ik contact gekregen met de zuster van de Europees koning, Anne Marie Aring-Walter. Toen de vogel was gevallen en Horst Walter Europees koning werd kwam Annemarie naar mij toe omdat ze had gezien dat ik e.e.a. gefilmd had. Haar broer was Europa koning geworden! Ik kreeg een pr. kaartje met naam, adres en telefoonnummer en heb daarna contact opgenomen. In november 1987 zijn we toen een weekend in Lippstadt-Rixbeck geweest en daar verdere contacten en afspraken gemaakt.

Pasen 1988.

De leden van de Gilden die toen lid waren weten misschien nog wel dat de Europees koning en zijn vrouw Anita (helaas dit jaar overleden) en zijn zwager (Willie ook helaas overleden) en zuster Annemarie met het Paasvuur in Huissen zijn geweest en toen gelijk het 12 ½ jarig huwelijk van Martin en Ans Berendsen hebben meegemaakt. Ook heeft Horst Walter toen een



koningsbeeldje gekregen uit handen van de toenmalig voorzitter Jan Könning. Dat beeldje staat nog steeds in op de schoorsteen bij de fam. Walter. Trouwens ook de grote foto van de Huissense geschiedenis hangt in de hal bij de familie Walter.

Augustus 1989.

Met het koningschieten, bij de Zuidelijke Schuttersvereniging in Lippstadt, zijn de toenmalige koning van onze Gilden: Michiel Bles en koningin Miriam Hoen, Ignace Hoen en ondergetekende spontaan op een maandagmorgen naar het schuttersfeest gereden. We hebben daar ook een prachtige dag beleefd. En we hebben de mensen waar we toen in de tuin nog wat hebben nagefeest nu weer ontmoet, prachtig!

Meerdere bezoeken en ontmoetingen.

Daarna zijn we ook nog met Ben en Hennie Pauwelsen op bezoek geweest in Lippstadt, en we hebben ontmoetingen gehad tijdens het Europees Schutterstreffen in Valkenburg, Haaksbergen en ook nog in Gemert.

Al die jaren door zijn de contacten gebleven, tot voor enkele weken terug toen we door Horst Walter uitgenodigd werden om naar Nieuw Dijk te komen. Want daar werd het wereldrecord vendelen gehouden en er was ook een bijeenkomst van de EGS (Europese Gemeenschap van Schuttersgilden). Op vrijdag 26 augustus hebben wij elkaar weer ontmoet en hebben deelgenomen aan de Pontificale Investituursmis geleid door Mgr. dr. W.Eijk. Toen hebben we ook de afspraken gemaakt om het Kringkoningschieten (Kreisschützenfest) in Lippstadt-Rixbeck mee te komen vieren.

16-19 September 2011



Op vrijdag 16 september zijn we naar Lippstadt-Rixbeck gereden en hebben daar 's avonds een bezoek gebracht aan het kerkhof waar Anita Walter en overige bekenden van de Schützen van Rixbeck begraven liggen. Wim van der Jagt had voor Anita een prachtig toefje gemaakt en toen we dat bij Anita hadden neergelegd schoot het gemoed vol bij Horst.

Nadat we thuis enkele Huissense presentjes hadden overhandigd hebben we er maar een opgenomen, op onze vriendschap !

Zaterdag was het zover. Op het feestterrein stonden 5 grote schutterstenten aan elkaar geschakeld en zoals bekend stonden er genoeg eet en drinkgelegenheden en kermisattracties op het feestterrein.

Het Kreisschützen kon beginnen, en zoals men weet wordt er dan op een grote adelaar geschoten. Daar tussendoor kreeg ik contact met de Schützen uit Benninghausen.

Uiteraard had ik mijn historisch kostuum aangedaan, dus ik viel al gelijk op tussen de groene en zwarte Schützen uit Duitsland. Uit Benninghausen hadden ze mij al opgemerkt, en de contactpersoon: Heiner Mettner kwam al gelijk naar mij toe. Ook voor de Schützen uit Benninghausen had ik een Huissens aandenken meegenomen en uiteraard kreeg ik van hun een speldje van Benninghausen. In 2014 wordt daar het jubileum gevierd van 200 jaar St. Martin, en omdat de Huissense Gilden in 1964 tijdens het 150 jarig jubileum een weekend aanwezig waren hadden ze wel het idee om de kontakten weer aan te halen. We wachtten af. Dit jaar heb ik een kleurenfilm op DVD ontvangen van het bezoek van de Huissense Gilden aan Benninghausen uit 1964 met Jan Sluiter en Geert Brons als koning in historisch.

Tijdens die ontmoetingen heb ik nog een Schützen gesproken die toen 6 jaar was en die zo onder de indruk was van onze vendeliers en tamboers dat hij in de achtertuin aan het oefenen is geslagen.



Maar vendeliërs kent men in Benninghausen niet bij de Schützen en hij is nu gewoon Schützenbruder.

Na 185 schoten viel de adelaar en Karl Heinz Klaus uit Lippstadt-Anröchte werd Kreiskönig.

Wat was die man enthousiast, het hele weekend was hij door het dulle heen. (zie: www.youtube.com : Kreisschuetzenfest Lippstadt-Rixbeck 2011).

Voor Karl Heinz Klaus hadden we een Huissens tegeltje meegenomen, en hij was er dolgelukkig mee toen we hem dat overhandigde tijdens de receptie.

Zondag 18 sept.

Helaas was het weer zo slecht 's morgens dat de optocht werd afgelast. Dus zo'n 70 verenigingen trokken met hun muziek de tenten in. Later werd het weer beter en door een vereniging werd besloten om toch naar buiten te trekken, omdat men het sneu vond voor de bewoners die alle straten zo mooi versierd hadden. Politie en brandweer in rep en roer, want die waren al grotendeels ingerukt. Zo geleidelijk aan trokken de meeste verenigingen met muziek naar buiten en namen een ingekorte route. Daarna terug in de tent en daar barstte het feest los. Diegene die wel eens in Duitsland het Europees Schutterstreffen hebben meegemaakt weten hoe dat erop gaat in die grote tenten.

Wat ons wel opviel was de prijs van de consumpties: € 1.20 voor een consumptie, en € 1.60 voor een flesje. Alle verenigingen hadden een gereserveerde plaats, en daar stonden ook de wagentjes met zwenkwielen vol met: alleen flesjes drank. Alleen buiten was de tap, en geen plastic maar glazen.



Achter het podium was door een sponsor een groot kunststof bord geplaatst waarin het logo en een kroon waren te zien en dat bord wisselde constant van kleur, zowaar een prachtig gezicht. Rond 20.00 uur waren de meeste verenigingen weer vertrokken en hebben we nog in klein gezelschap verder feest gevierd.

Maandag 19 sept.

Helaas was het weer tijd om afscheid te nemen, echter er werd nog door afvaardigingen van alle verenigingen die zondags aanwezig waren nagevierd. De consumpties waren gratis en er zat ook een blaasorkest en de stemming zat er al bijtijds in. De rest van de tenten en attracties eromheen werden afgebroken.

Van de nieuwe Kreiskönig en zijn vrouw Edeltraud kregen we tesamen met onze gastheer, Horst Walter, nog een tegel overhandigd van zijn schuttersvereniging.

Nadat we van vele bekenden afscheid hadden genomen, zijn we met een tevreden en mooi saamhorigheidsgevoel huiswaarts gekeerd.

Het motto tijdens die dagen was:

Als Gast komen en als Vriend gaan.





PLECHTIGE INVESTITUUR NOBELE ORDE PAPEGAY ANTWERPEN

Door: Petra Wannet

Zaterdag 19 november was een grote dag voor 2 Gildenbroeders uit Huissen. In het bijzonder Jan Wannet werd benoemd tot officier van de Nobeles Orde v/d Papegay. Tjebbe Kersten kreeg de onderscheiding in het zilver met een gouden papegay. Jan wist al maanden dat hij tot officier benoemd



zou worden maar Tjebbe wist helemaal nergens van. Rond 10:30 hebben wij de moeder van Tjebbe, Lies, opgehaald. Lies had tegen Tjebbe gezegd dat ze de hele dag met een vriendin op stap zou gaan en daarom ook redelijk vroeg moest opstaan. De pauze stop onderweg werd gescheiden gehouden, zodat Tjebbe niet zag dat zijn moeder er bij was.

Eenmaal in de parkeergarage van Antwerpen ging het helaas toch nog mis. Enkele Gildenbroeders, waaronder ook Tjebbe, kwamen de vaandels uit de auto van Hugo halen. Tjebbe was zeer verbaasd zijn moeder te zien. Lies vertelde dat Jan haar had opgehaald om de plechtigheid ook eens een keer mee te maken. Of Tjebbe dit echt geloofde betwijfel ik!

Toen op weg naar het Rubenshuis. Na een lekker kopje thee en zelfgemaakte cake gingen we naar boven voor de plechtige



investituur. Er werden onderscheidingen uitgereikt aan Gildenbroeders en zusters uit Nederland, België, Duitsland en Frankrijk. Sjoerd hield een laudatio voor zijn vader geschreven door mijzelf. Sjoerd deed dit op zijn geheel eigen wijze en had de aandacht en lachers zeker op zijn hand!

Later zeiden enkele Gildebroeders uit Brugge dat Sjoerd maar naar Brussel moest want dan zouden ze binnen een week een regering in België hebben volgens hen. Jan moest de belofte afleggen en werd de degen opgelegd door de grootmeester van de Orde. Naast de medaille kreeg hij een oorkonde en plaquette van de orde. Tjebbe kreeg de zilveren onderscheiding met gouden papegay opgespeld door de referendaris voor Gelderland, Jan Wannet. Ook Tjebbe kreeg een oorkonde. Na de plechtigheid gingen we weer naar beneden naar de mooie zaal met prachtige schilderijen en wandkleden. Het was tijd voor een Oratio Hoestasa met een lekker maar helaas te warm “Bolleke”. Na een gezellig samenzijn en een vendelgroet uitgevoerd door de jeugd van het Laurentiusgilde, in de binnentuin, vertrokken we in vol ornaat en met slaande trom richting de parkeergarage. Hier scheidde zich de wegen. De “oudere” jeugd, met de koning en koningin van het Laurentiusgilde, Ivan en Jackelien, gingen we naar Hotel Alfa voor het huldediner.

Ook Mia en Tom Leurs uit Epe zaten bij ons aan tafel. Dit had Hilde goed geregeld! De “jongere” jeugd, inclusief Lies gingen ergens anders eten. Na een diner van bijna vier uur en enkele flessen “plat” water, was de koning van het Laurentiusgilde nog niet verzadigd. Hij wilde nog graag langs “M”. Of hij dat werkelijk ook gedaan heeft is voor mij nog steeds een vraag!? Tijdens het huldediner werd kanselier Bob Wuyts nog onderscheiden door een zeer jonge referendaris van Midden Europa, dhr. Wallander uit Salzburg. Rond tien uur vertrok de



“oudere” jeugd inclusief Lies weer richting Huissen, Bennekom en Limburg. De jongere jeugd heeft nog lang Antwerpen onveilig gemaakt. Gelukkig sliepen ze in een hotel in Antwerpen. Rond twaalf uur waren we weer veilig door de mist thuis aangekomen. We kijken allen terug op een lange, mooie, plechtige en gezellige dag!

Op naar volgend jaar met de grote vraag of er dan weer jongere en of oudere jeugd uit Huissen gehuldigd wordt. Wie weet?





JAN WANNET GEPROMOVEERD IN ANTWERPEN

Door: Jan Giesen

19 november is Jan Wannet gepromoveerd tot officier in de Nobele Orde van de Papegay. Hiermee is hij tot de Nobele Orde toegetreden. Doormiddel van drie slagen op zijn schouder door de grootmeester van de Orde werd dit officieel.

Sjoerd las de laudatio voor. Een boeiend en lovend verhaal over zijn vader. Hij roemde Jan zijn betrokkenheid en inzet in het gildenwezen.

Tjebbe Kersten onderscheiden met zilveren medaille Nobele Orde.

Diezelfde dag werd Tjebbe Kersten onderscheiden met de zilveren medaille. Voor hem was dit nog een hele verassing. Maar hierover meer in het weekendverslag.

Tjebbe ontving deze medaille o.a. vanwege zijn tomeloze inzet en betrokkenheid en vanwege zijn rol binnen het Laurentiusgilde en het kruisboogvendel. Verder prijkt er een gouden Papegay op zijn medaille dit omdat hij vaker dan 3 keer koning is geweest. Bij navraag bleken twee Papegayen vanwege zijn zes koningsschappen niet mogelijk.



Huissense Gilden bestormen Antwerpen

Op een koude zaterdagmorgen verzamelen zich zestien gildenbroeders voor de dichte deur van de Gouden Engel. De een nog minder uitgeslapen dan de ander. Nadat Wim van der Jagt hen van attributen heeft voorzien vertrekken zij in optocht naar het zonnige Antwerpen. Niet iedereen met dezelfde agenda.

Een heldenepos

Wanneer de auto's vertrekken blijft er één auto achter. De auto van Jan Wannet rijdt eerst nog even via de Winterdijk. Daar pikken ze een extra passagier op. Namelijk Lies, de moeder van Tjebbe. Met behulp van Frank die natuurlijk weer zijn adjudantsstok was vergeten, werd er een list bedacht om niet op dezelfde plek te stoppen voor de lunch, dat Lies meeding moest voor Tjebbe immers een verrassing blijven.

Tjebbe zou namelijk in de prijzen gaan vallen. Al een tijdje spraken een aantal leden van het Laurentiusgilde erover dat Tjebbe wel zo'n onderscheiding verdiende. Daarom hebben zij hem voorgedragen. Verder hebben ze bedacht dat het natuurlijk het leukste is als hij dit niet weet. "Maar dan kan Lies ook niet mee" werd er gezegd. "Jawel, dat valt te regelen".

Eenmaal in Antwerpen aangekomen werd het wat lastiger Tjebbe was druk bezig alles in goede banen te leiden en glipte snel de parkeergarage in waar Jan geparkeerd stond. "Wat doe jij hier?" vroeg Tjebbe toen hij zijn moeder zag staan. "Ze kwamen me ophalen" antwoordde ze.

Bij de Nobele Orde was het erg gezellig. De grappen van vorig jaar werden weer moeiteloos uit de kast gehaald en de sfeer zat er meteen weer in. Tijdens de ceremonie werd Jan Wannet



gepromoveerd. Hij werd tot officier geslagen. Wij waren ietwat verbaasd. "Dat was hij toch al lang" en "waarom hebben wij al die jaren dan naar hem geluisterd".

Hierna en na enkele veel minder interessante benoeringen werd Tjebbe opgeroepen om naar voren te komen. Hij had het inmiddels natuurlijk al wel een beetje zien aankomen: hij kreeg de zilveren medaille.

Na de plechtige investituur zoals dat gedoe officieel heet was het tijd voor het napraten. Er werd onder het genot van een toastje met 'van alles en nog wat' genoten van een echt Antwerps biertje. En er moest nog wel even gevendeld worden. Een aantal dappere vendeliers stelde zich op het binnenplein op. Het was erg vreemd, aangezien het glas alleen maar aan de binnenkant zicht doorliet. Wij vendelde dus tegen een plakplaatje aan. Maar ondanks deze belemmering ging het toch nog best wel een beetje een soort van redelijk. Ze vonden het in ieder geval fantastisch. Althans dat denk ik. Ik zag immers niemand en heb ze vanwege het glas ook niet horen klappen maar ik vermoed dat menig handgeklap geklonken heeft.

Toen de schoonmakers de zaal wilde gaan boenen, hebben wij maar eens rustig de zaal verlaten en wij hebben ons opgesplitst. De officieel genodigden gingen na het diner van de Orde en het zootje ongeregeld dat ook nog het hele weekend in Antwerpen verbleef, ging op eigen gelegenheid verder. Omdat ik bij die laatste groep hoor heb ik weinig informatie over het officiële diner, maar ik kan me niet voorstellen dat die leuker was. Deze groep bestond uit: Tjebbe, Frank, Nico, Mike (ja, Mike), Sjoerd, Matthijs, Jeff en ondergetekende. Lies heeft nog met ons meegeeten.



Wij gingen na de investituur naar ons hotel om het een en ander een beetje te fatsoeneren en de spullen klaar te leggen voor de volgende morgen en de komende nacht. Je weet immers nooit in welke toestand je die nacht terugkomt. Het nachtleven van Antwerpen schijnt immers erg vermakelijk te zijn.

Verder hebben wij ons even ontdaan van ons historisch kostuum om niet onnodig veel de aandacht te trekken.

Nadat we er weer een beetje voor de dag konden komen, hebben wij een restaurantje opgezocht. Het was erg gezellig en het eten liet weinig te wensen over. Nadat we onze honger gestild hadden, gingen we even zwaaien bij het officiële diner.

Aldaar werden we vriendelijk binnengelaten door de jonge koning en hebben we aan de bar nog even iets gedronken, toen dit diner afgelopen was zijn de overnachters Antwerpen gaan verkennen en de andere zijn richting Huisen gegaan.



(Wie is Wie ?)



Als eerste raakte wij verzeild in een karaoke-bar.



En ja u raad het al. Uw geliefde jonge vrienden konden het niet laten om even een robbertje te zingen. Zij zongen uit volle borst in niet te verstane woorden de wereldhit "Jan Klaassen was trompetter". U kunt zich wel voorstellen hoe dat eruit heeft gezien. Zo niet: ik ben bang dat er foto's van zijn.

Na dit intermezzo hebben wij deze bar ontvlucht op zoek naar iets met meer niveau. Heel Antwerpen door gelopen maar tevergeefs, zodat wij uiteindelijk onze uren versleten hebben in dezelfde bar als vorig jaar. Waar overgevend aan gezelligheid niets ontbrak. Tegen een uur of... uhhh.... Laat in de avond hebben we ons bed weer terug gevonden.



De volgende morgen ging om 09:00 de wekker en hebben we heerlijk ontbeten.



De rest van de dag hebben we besteed aan een rondje Antwerpen. Tegen de namiddag zijn we weer richting Huissen gereden. Aan de grens werden we verwelkomd door een pak mist. Iets waar in België niets van te merken was.

En zo kwamen we weer veilig aan waar we begonnen. Bij de Gouden Engel. Vertrouwd op slot. We hebben een leuk weekend gehad en zijn twee medailles rijker.

Volgend jaar weer??



HUESSENSE KALENDER 2012

Door: Louis Muller

In de voorgaande jaren hebben de makers van de kalender het bijzondere van Huissen en zijn geschiedenis laten zien. Dit gebeurde aan de hand van foto's en tekeningen van de huidige tijd.

In de kalender van 2012 laten de makers, in samenwerking met Dr. Emile Smit, zien dat Huissen een echte stad was, met ook nog een burcht binnen de stadsmuren.

Door tekeningen van de stad uit het legerboek uit 1577 en een drietal aanzichten van de stad door anonieme tekenaars uit de afgelopen eeuwen wordt dit in beeld gebracht.

De rijkdom die de stad vergaarde met de handel, kwam tot uitdrukking in de aankleding van de stadsparochiekerk. In deze kerk zijn voor de verwoesting in de tweede wereldoorlog foto's gemaakt van het interieur en zijn kunstschaten. Hiervan zijn er drie opnames opgenomen in de kalender.

De rijkdom van sommige inwoners was ook zichtbaar aan het verdwenen Huis de Poll, waar de adellijke heren (soms ook bestuurders van de stad) woonden. Ook hiervan is een tekening opgenomen.

Naast alle bekende Huissense speciale dagen die op de kalender vermeld zijn, hopen de makers met deze kalender de geschiedenis van Huissen nog meer bekend te maken.

Tijdens de Huissense dag werd de kalender voor het eerst verkocht.

Bij drukkerij Kuipers is hij nog volop te koop.



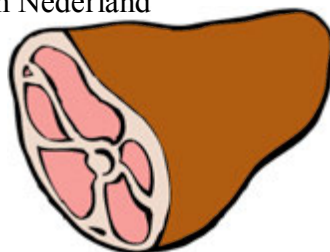
VLEISKEURE

Door: Jan Wannet

Het weekend van 24 september was het weer Huissense kermis. Maar voor de kermis is er donderdags eerst het “vleiskeure”. In de middeleeuwen was een van de grootste feesten in een stad de kerkmis. Van oorsprong een kerkelijk feest, de kerkmis, de viering van de wijding van de kerk, of viering van een patroonheilige. Na een godsdienstige viering gaf men zich over aan eten, drinken en vermaak. Dagen van te voren was men bezig met de verzorging van de feestmaaltijden en vooral het inkopen van het vlees was een bijzondere zorg. Het vetste “keuje” werd geslacht en werd van te voren gekeurd of het voldeed voor de kermisdagen.

In Huissen bestaat hiervoor een speciaal ritueel, “Het Vleiskeure” op de donderdag voor de kermis. De Vrienden van Huissen hebben dit oude ritueel weer nieuw leven ingeblazen. Samen met de keurmeesters van de Historische Kring en de Gilden wordt dit unieke ritueel in stand gehouden. Er is ook volop medewerking van de winkeliers en de straten van Huissen zijn dan weer behoorlijk vol. Het ritueel is zelfs zo uniek in Nederland dat het op de lijst van het Gelders Erfgoed is geplaatst.

bron: Rituelen, nieuwe en oude gebruiken in Nederland
Stichting Vrienden van Huissen





Waarde gildeleden,

Nu het einde van het jaar nadert wordt altijd even stilgestaan bij wat er achter ons ligt. Zoals in ieder mensenleven hebben we te maken met ups en downs maar vooral veel perioden die wat gelijkmatiger verlopen. En die zijn juist heel belangrijk want dan wordt er veel werk verzet dat ons in de toekomst in staat stelt weer verder te bouwen. Waar de gilden zich door het jaar heen baseren op rijke tradities, in de decembermaand staan er bij vele mensen andere tradities centraal: Sinterklaas, Kerstmis en Oud- en Nieuw. Tradities waarbij de onderlinge verbondenheid tussen mensen nog eens duidelijk wordt onderstreept. Daarnaast wordt er een wens uitgesproken naar de toekomst: bij Kerst gaat het om vrede wereldwijd maar zeker ook in ons persoonlijke bestaan. Bij Oud- en Nieuw staan we uitdrukkelijk stil bij wat het voorbije jaar aan vreugde en verdriet heeft gebracht. We proberen een jaar af te sluiten en met goede moed een nieuw jaar te beginnen. Vanzelfsprekend hoop ik ook dat onze gilden het voorbije jaar in dankbaarheid mogen afsluiten en hun blik willen richten op een hoopvol nieuw jaar. Van harte wens ik u gezegende feestdagen voor u en de uwen en een sprankelende start voor het jaar 2012. Dat samenwerking en verbondenheid ook dan weer hoog in het vaandel mogen staan!

Pastor Gerard Peters





De Redactie van de Gildenkroniek



wenst u
fijne feestdagen
en een gezond
2012



HUIDVERZORGINGSSALON

LBEL-E

VIERAKKERSTRAAT 6 - 6851 BE HUISSEN - TEL. (026) 325 09 68



KAPSALON
HENDRIKSEN

Van Wijkstraat 21,
Huissen

TEL: 3250580



Gilden van
Sint Gangulphus en Sint Laurentius
binnen de stad Huissen



1411 ★ 1536 ★ 1661

Het Sint GANGULPHUSGILDE ontstond uit een fusie (in 1536) van het Sint ANTONIUS en het Sint JORISGILDE (daterend uit 1411)

"In den jeare ons Heeren duysent vijfhondert ses und dertich heeft die Eerendtfeste und Vromen Joncker Elbert van Pallandt, Erfmarschalk, onseren drost und amptman in stadt und wegen ons Genedigen lieven heeren, mit toedoen Richter Burgemeijster Schepenen en Raidt en die gemeine Burgeren en Burgers Kijnderen Van Huessen, van die twee schutterije ende Broederschappen nementlich Sancti Anthonius ende Georgius, om meerdere liefde, vrundtschap en eendracht to halten, een schutterij ende Broederschap gemeakt geheyten Sanctus Gangulphus Schutterije und Broederschap".

Aldus het relaas uit het fusieverdrag.

Het Sint LAURENTIUSGILDE werd in 1661 opgericht als "jong gesellen schutten compagnie" met consent van de landsheer, Keurvorst Friedrich Wilhelm von Brandenburg, wegens verleende krijgsdiensten. In het oude Gildenboek staat vermeld:

"De Broederschap der jonge Gesellen is opgericht in het jaar 1661 onder de regering van den Doorluchtigsten Keurvorst von Brandenburg Hertog von Cleef Glorieuzer Gedagtenis".

Sinds 1986 zijn beide Gilden koninkrijk onderscheiden.